

030499

حصه دوم

B.I منتخب اللباب

21 تصنیف

محمد هاشم خان المخاطب به خانی خان نظام الملکی
در

احوال ملاطین تیموریه که در هندوستان
ملاطبت کردند

باهتمام

اشیائک موضوعیتی بنکاله

بتصنیف

مولوی کبیر الدین احمد صاحب

در

مطبع مظهر العجايب

مشهور بمطبع اردو کالج طبع شد

کلکتہ ۱۸۷۳ع

بسم الله الرحمن الرحيم

فکر خلاصه دود مان سلاطین خلد ممکن - وزیدک ثمر شجر
گلشن سلطنت امیر تیمور صاحب قران - زبندک انسر و
اورنگ ابو المظفر محیی الدین محمد اورنگ زیب بهادر
عالمگیر پادشاه غازی که بواسطه یازدهم با امیر تیمور مهربان
اگر بتذکار محمد پادشاه عدالت اساس حق شناس دین پرور ابو المظفر
محیی الدین محمد اورنگ زیب بهادر عالم گیر پادشاه غازی پردازد
و خواهد که اوصاف و محاسن آن مجموعه کمال صورتی و معنوی
از علم باعمل و شجاعت باتدبیر و زهد و اتقا بزبان قلم دهد از سرشته
اختصار دور می افتد اما کلمه چند خالی از تصنع عبارت باحاطه
تحریر می آرد - اول از ابتدای نشو و نماي ایام شیباب اجتناب
از ارتکاب کبائر بمرتبه می نمودند که تا انقضای روزگار حیات
باجود مشغله جهانداري و سلطنتی مملکت و مبع هندوستان عهده
نشان چشم و دل و گوش و زبان را بلند هیچ حرام و هیچ کبیره
نیالود و سواي بعضی امور کهنی سلطنت که در حق وارثان مملکت
در مقدمات ملک داری و مملکت گیری اهم است و کمتری از فرضای

و این سلف از آنها غبط خود توانستند نمود و در اجرای احکام اسلام و
 تقویت دین متوسل به مجتهدی و تبعیت او امر و مناهیه الهی
 چنان تقیه بکار می برد که صیت نیکفامی دین پروری او گوش
 نیندیش ساطین هفت اقلیم را مالدید و آثار شجاعت او که در ایام
 شاه زادگی در تسخیر بلخ و بدخشان و مهم قندهار و دکن و جنگی
 که با قیل دیوزاد محبت جنگی بظهور آمده و بر صفحه روزگار
 یادگار مانده بگزارش در آمده و محارباتیکه در زمان شورش عارضه
 اهلان حضرت که در یک سال چنان چهار پنج جنگ باچندین
 لشکر دریای غیرت که هر یکی شیر بیشه شجاعت و تهوری خاندان
 امیر تیمور صاحب قران بودند نمودن و با وجود مکر مغلوب گردیدن
 انواع لغو اسراج از جا در نیامدن و استقامت و زبیدن و دل و تدبیر
 بیختمی و با جمعیت معدود خصم غالب آمده را ازجا برداشتن
 و در عهد تفرقه معرکه رزم خورشیده بزم نرد از دست ندادن بجز
 قالیجات و نضل ایزد متعال حمل بر چه توان نمود • بیت •
 دل روشن آگه از کار ملک • عیان نزد او جمله اسرار ملک
 باهن رسد گرز عدلش خیر • بهای درخت آب گردد تبر
 بکند سیل اگر خانه را خراب • شود زهره ابر از بیم آب
 یاقی فکر حسن اخلاق آن پادشاه داد گر عالم سنان را بر محل موقوف
 داشته بامر بر اصل مطلب می پردازد •
 اگر چه خلاصه سوانح پنجاه سال عهد آن پادشاه چنانچه بقدکار
 نویسنده دریا بگونه بومردن است خصوصاً احوال چهل سال
 او آخر که مؤرخان از تسخیر آن متعجب گشته برشته بیان نگشوده اند

کتابخانه ملی ایران (۴) سنه ۱۳۹۵

بماند. این کتاب در قلمرو انجمن بهر جهت به جهت آنچه که در آن
 در مورد دستجاته در آن عصر به ظهور آرد که با تحریر تفصیل آن بهر جهت
 از هر جهت به جهت دور افتادن است. حاصل کلام در این آنکه هر چه
 به این قلمرو ارسال نگردد بهر جهت آنکه از هر جهت به جهت آن
 به هر روز فرزند سعید و عادل شاه بجان امان خواسته اند تا مصالحه
 بدان آرد اخیر مورخین از نوشته‌های حضور به توضیح پیوسته
 خلاصه کلام آنکه فردوس آشنایی را هفتم فی حجه سنه هزار
 و شصت و هفت هجری عارضه بدنی بود و امتداد مرض
 بهسبب این انجامید و این معنی یعنی اختلال ملک و حال
 رعایا و برهم خوردن انتظام سلطنت گردید. و دارا شکوه که
 ولیمه مبتدل خود را می گرفت و در ایام صحت نیز زمام
 اختیار ملک را بی بدست او بود و بتقلید ملحدان صوفی
 مشهوره تصوف را بد نام ساخته کفر و اسلام را برادر توأم خوانده
 در ساله درین باب بآب و تاب تالیف نموده با برهمنان و گسائیان هم
 موافقت و موافقت میزد. درین وقت فرصت را غنیمت دانسته
 اختیار امور سلطنت بکف اقتدار خود در آورده از وکلا مملکتی
 عدم ظهور و تابع در پار گرفته راه تودد قاصدان و مستان بنگاه
 و احمد آبله و دیگر را مصدق حاضر و چون در همه موارد
 لشکر شور باطلان افزای مذكوره بدلت بچوکی زنان انتشار
 یافت تا قیام تمام در اطاعت امیران و زمینداران عمده و رعایای
 مالکدار و مفسد پیشگان واقعه غلبه راه یافتند و نقشه جویان
 هر گونه در ظاهر امور و حکامه طالبان هر چه بود به اکتاف صورت

بغداد بر داشتند، چون خیر محمد شجاع مرده دار جنگاله رسید و
 محمد مراد بخش در احمد آباد برین هنگامه اطلاع یافت
 هر دو بهم چشبی هم دیگر سکه و خطبه بنام خود نمودند و بدوایی
 پیش قدمی بغین بر خود سکه زد گردانیدند و شجاع با لشکر عظیم
 عازم بهار و پشته گردید و صدای کوس مخالفت او بمخالفت بهانه
 طلب اطراف تا دارالخلافه رسید - و حضرت فرمودن آشیلانی که با
 دارا شکوه از ابتدا محبت و الفت باقرط داشتند و اکثر در همه امور
 بمخاطر داری او می گرشیدند درینوقت که از انحراف مزاج شجاع
 خود نماندند زیاده از سابق در استرفای مخاطر و تبیل القمان او
 متوجه شدند - و از آنکه دارا شکوه از جوهر ذاتی محمد اولنگ ترب
 بهادر عالمگیر که من بعد بمولد مکن و آنچه بزبان قلم جاری گره
 بگذارش خواهد آمد نظر بر ترددات رستخانه و تدبیرات خکینانه
 متوهم می بود پادشاه را با انواع دلائل فهمانده برین آورد که اجتهاد
 امرای نامدار صاحب فوج که همراه بمولد مکن برای تسخیر
 بیجاپور مامور بودند طلب حضور گردیدند - از انقضای این خبر موصوف
 انصرام و اتمام تسخیر بیجاپور بمقدار تعویق افتاد - و بمولد مکن ناچار
 باسکندر عاقل شاه بیجاپور دار و مدار نموده بقبول پیشکش کردن روئیه
 نقد و جنس بوعده اقساط مصالحه بمیلان آورده از محاصره بیجاپور
 برخاسته برخجسته بنیاد تشریف آوردند - باز بمسوخ نموده که
 دارالشکوه بازاده متصرف شدن خزانه فرمودن آشیلانی را از دارالخلافه
 شاه جهان آید بمسقر الخلافه اکبر آباد آورد و چهارم ربیع الاول
 سنه هزار و شصتی و هشتاد (۱۰۹۵) راجه عظیمه را با چند اسیر

دیگر و فوج سنگین سرداری سلیمان شکوه در سر محمد شجاع تهران
 نمود - چون راجه بطریق هراول نزدیک بنارس رسید محمد شجاع هم
 با شجاعان لشکر خود مستعد بیکار گشته کشتیها را بتصرف خود
 در آورده متوجه مقابله و کارزار راجه گردیده بفاصله یک و نیم کوه
 فرود آمد - راجه روز دریم بعدم شهرت جنگ و اشتها تبدیل مکان
 ازان مقام سوار شده قبل از طلوع غیر اعظم که هنوز محمد شجاع در
 خواب غفلت و نشا آلوده خمار دو شینه بود جلو ریز رسیده بقتل
 و جدال پرداخت - و آن نا تجربه کار بیخبر خیدار گشته وقتی از
 خواب غفلت بیدار گردید که کار از دست رفته بود سراسیمه و از
 خود را با خدمه محل و همراهان خاص بنواره رساننده سوار کشتی
 شده راه فرار اختیار نمود و تمام اردو مع خزانه و فیان و توپخانه و
 کارخانجات بعد غارت و تاراج بتصرف راجه جیمنگه آمد - و محمد
 شجاع از مدمات فوج پادشاهی تا بنگاله بند نگردید - و آن ولایت
 بتصرف منصوبان دارا شکوه در آمد - و جمعی از نوکران و همراهان
 نامی شجاع که دستگیر گشته بودند راجه باکبر آباد روانه نمود -
 دارا شکوه آنها را تشهیر داده بعضی را مقتول ساخت و جمعی را
 قطع بد فرمود - و نیز خبر رسید که در همان ایام که سلیمان شکوه مع
 راجه بر سر محمد شجاع مقرر گردیده بود مهاراجه جسونت را با
 قاسم خان و توپخانه حضور و چند هزار سوار و توپخانه خود و چند
 امیر نامی دیگر بر سر راه احمد آباد وکن روانه ساخته مقرر نمود
 که بعد تحقیق خیر اگر محمد مراد بخش از احمد آباد در حرکت
 بیفت نماید قاسم خان یا چند امیر نامی و توپخانه باستقبال او

سال ۱۰۹۸ هـ (۱۷۸۶ م)
 بعد از فتح هرات پادشاه زاده از دکن بهراجا به حرکت
 جنگی وقت بنقل آمد - و در صورتیکه محمد اوزنگ از سبب کثرت
 از دکن سبکت نماید بهراجا با قاسم خان و همه بندگان پادشاهی
 سر راه او بگیرند و باتفاق بمقتله پردازند - و تمام صوبه مالوا را دارا شود
 در اقطاع خود مقرر نمود تا منصوبان او بامید خزانه آنجا که زر
 همه محلات آن صوبه را در تنخواه آنها مقرر ساخت بخاطر جمعی
 بدل و جان مید و معاون همدیگر گشته گرد آردی سپاه و مصالح
 جنگ آنچه مطلوب گردد توانند نمود - نیز محسوس گردید که عیسی
 بیگ وکیل خلد مکان را مفید ساخته خانه او را ضبط نمودند - و معا
 از اخبار احمد آباد بوضوح پیوست که محمد مراد بخش سکه و
 خطبه بنام خود نموده خواجه شهباز خواجه سرارا با فوج و مصالح
 قلعه گیری برای تسخیر قلعه بندر سورت و ضبط بندر مذکور روانه ساخت -
 و خواجه شهباز بعد رسیدن بندر سورت و محاصره نمودن قلعه
 و دویدن نقب و پراندن برج و حصار و مفتوح گردیدن قلعه تجار
 را جمع ساخته پانزده لک روپیه بطریق دست گردان طلب نمودند -
 بعد تیل و قال بمیار حاجی محمد زاهد و پیر جی که از عمد
 بمیار بندر مذکور بودند با هم اتفاق نموده مبلغ شش لک روپیه
 عوض همه تجار داده تسلیم بمهر محمد مراد بخش و هاشمی
 خواجه شهباز فرشته گرفتند - و در همان روزها علی نقی نام که دیوان
 و مشیر محمد مراد بخش بود و با او یکی از خواجه سراران ملوک
 عداوت هنجشمنی داشت و علی نقی با وجود کمال دیانت و سلوک
 در خلق ملوک و اجرائی سیاست چنان شدید بود که بانام

تلفظی که از کسی مشاهده می نمود حکم به برآوردن زهره او
می فرمود - قضا را نقیضی را دران ایام بقیامت دزدی متقید ساختند
نزد علی نقی آوردند حکم زهره بر آوردن لو بدون تحقیق فرمود
که زهره او بر آوردند - فقیر دران حالت رو با آسمان نموده گفت که
مرا ناصق میکشی امید دارم که تو هم بقیامت همین بلیه گرفتار
گزدی - با این همه کمال تدبیر و رسوخیت او در خدمت محمد مراد
بخش همان خواجه سرا یا دیگری از طرف علی نقی نوشته جعلی
بمهر و تقلید خط او بنام دارا شکوه بمضمون اراده فاسد درست
نموده در موم گرفته بدست قاصد داده چنان تدبیر بکار برد که
بدست چوکی داران که در چنان هنگامه برای جست و جوی
خطوط و محافظت طرق مقرر می نمایند افتاد - و قبل از طلوع
آفتاب نزد محمد مراد بخش آوردند بعد مطالعه آتش غضب
سلطانی شعله ور گردید و حکم طلب آن اجل رسیده بهر حالتی
که نهشته باشد فرمود - وقتی سزاولان رسیدند که علی نقی کلاه
بر سر نهشته کلام الله تلاوت می نمود - محصلان فرصت تبدیل
رخت ندادند - او نیز بسزاولی اجل بگمان آنکه برای مصلحت امور
ملکی طلب داشته اند چنان بتعجیل روانه گردید که در راه رخت
در بار پرتابیده خود را بهم عنانی ایام موعود رساند - محمد مراد بخش
که بتغیب و قهر آورد بر چوبی در دست گرفته برگرسی نهشته بود
از علی نقی سوال نمود که شخصی که باراده نمک حرامی قصد
فاخه در بازار وای نعمت خود نماید سزای او چیست علی نقی
از آنکه از حیانت خود را پتاک می دانست بی باکانه جواب

۵۱۵: که بسیاست و عقوبت تمام او را بسزا باید رساند - بعد از این
 محمد مراد بخش آن خط را بدست علی نقی داد او بمطالعه
 در آورده نظر بر عقیدت و فدویت خود که تاخانه در جواب گفت
 آفرین بر مدعی که این را ساخته و افسوس بر عقل و دانی آن
 پادشاه که حق سبحانه تعالی سلطنت عطا نموده و این قدر تمیز
 ندارد که از دوست و فدویان خود و مخالفان منافق دواست نریز
 تواند فرمود - محمد مراد بخش که در دل او ذخیره غبار جا گرفته
 بود ازین سخن زیاده بر آشفته پرچمی که در دست داشت
 بسینه علی نقی رسانده بخواجه سرای که حاضر بود اشاره بکشتن
 و اتمام کار او نمود - و همان لمحہ در همان مکان بجزایران جان ستان
 کار او ساختند - و در همین آوان میر جمله که از حضور قبل از عارضه
 بدنی فردوس آشنایی برای کومک خلد مکن روانه شده رسیده از
 راه اخلاص و عقیدت خاص مشیر و رفیق شفیق و همدم بود
 مصلحت دران دانست که آرا برای دفع بدنامی بدستور محبوسان
 بقلم دولت آباد گذاشته متوجه مقابله مخالفان دولت کردند - و
 در عالم تدبیر و رای صائب بمحمد مراد بخش مکرر از روی کمال
 افراط محبت نامه التیام آمیز نوشتند مبنی بر مبارکباد و تهنیت
 پادشاهی و دران درج نمودند که مرا بهیچ وجه دلبستگی و آرزوی
 کار و بار دنیای عذار ناپایدار نیست و سواي اراده طواف بومت الله
 مراد دیگر منظور نظرنه و در مقابل زیاده سوری و بی انصافی بران
 بی شکوه هر چه بخاطر آن زنده اخوان رسیده بموقع و بجا بوده و
 سازا شریک و رفیق بی نفاق و معاین خود دانند اما آنچه

آنکه چون پدید بر گوار نمود هر قید معینات این است هر قدر برادر باطن
 اجرام غنیست پدر بسته بسوزای چیزی که سری آن مستقیم باشد و خورد
 و غنوت و خود را می آن بد ملت پر کاشته اگر مقبول باشد و دیدار
 جبرگنه حضرت ولی نعمت میسر آید در دفع آشوب و فتنه کوشیده
 عند تقصیر آن برادر که در عالم اضطرار بی اختیار رو داده از پادشاه
 حق آگاه خواسته آید و الا بعد از فراغ نسق سلطنت و تادیب مخالفان
 دولت آن برادر از آن برگزیده اخوان رهبری کعبه الله حاصل نموده عازم
 مقصود گردد - باید که تاخیر درین اراده جائز نداشته با فوج شایسته
 و لشکر آراسته از آن راه بقصد تادیب کافر بی ادب یعنی جسونک
 سرخاک پیدا گردند و ما را آن طرف آب نوبدا رسیده داند - و فوج دریا
 میوچ و توبخانه جهان آشوب که همراه داریم مصالح فتح خود داند
 و کلام الله را کفیل عهد و پیمان هوا خواستند بوجه من الوجوه
 و شواش به خاطر راه ندهند - بدین مضمون عهد نامه روانه ساختند و
 در نظر کرد آویز لشکر و ترتیب توبخانه بسعی پادشاهانه و توبیز
 تاملات پر دانه بسکه و خطبه اصلا متوجه نگذرد پادشاه زاده * بعد
 منظم را برای خراسان خجسته بنیاد نگاه داشته شاه زاده محمد
 اکبر را که در همان ایام آن نعل نونهای گلشن سلطنت از کتم عدم
 در حدیقه آن روز جلوه گر گشته بود با تالیفی خواجه منظور با دیگر
 پزوهیان حرم در قلعه دولت آباد گذاشتند - و منظم همان حرفه نیز
 جمله را که معظم الامین همان پسر او در حضور بخشی و نائب
 وزارت او بود بقیات صالحت و زرع بدنامی پزوهنمایی او بطریق
 معتبرگان در قلعه فرستادند و غیره جناب اولی عهد را که محمد

سلطان در این زمانها به خان و جمعی از امرا بدشتر همراه نموده روانه
 ساختند و میرشد قلی خان دیوان دکن را بکند دستور العمل او در این
 ملک تا انتقاصی روزگار از جمله کارنامه‌های وزیر پادگار خواهد ماند
 نظر بر جوهر شجاعت و جانفشانی او که ضمیمه کارنامه‌های ملکی و
 مالی داشت دیوان خود نمودند - و آخر خدمت میر آذنی نیز
 باز فرموده در رکاب همراه گرفتند - بدشتر از امرای کارزار دیده
 آزموده کار که بتفصیل تعداد آنها پراختن از سرافقت سخن دور
 افتادن است سعادت اندوز رفقت گشتند - و درازدم شهر مذکور
 خود عایم دارالسرور گشته بیعت و پنجم ماه مزبور دخیل برهانپور
 گردیدند - گویند که در برهانپور زنده اقطاب زمان حضرت شیخ پوهان
 قدس سره که از بزرگان آن عهد بود خلد مکتبی پادشاه باطنی
 خواهش دیدن آن پیر حق نموده پیغام اراده ملاقات پدید آوریدند
 مافون نگردیدند بعد تعلق تام رضای شیخ حاصل نموده همراه
 شیخ نظام نام که از مقربان محرم و میانجی ملاقات بود چو رسیدند
 دیدن آن بزرگ تشریف بردند و التماس فاتحه نمودند شیخ در
 در جواب فرمودند که از فاتحه ما فقیران چه حاصل شما که پادشاه اید
 فاتحه بقصد عدالت و رعیت پروری بخوانید ما هم برفقت شما نصیب
 بدما و فاتحه بر می داریم - شیخ نظام بعد شنیدن این کلام تهنیت
 انجام زبان مبارکباد مراد سلطنت کشور و بعد از فراغ فاتحه چند
 کلمه نصحیح بوزیران شیخ جاری گردید و تیرگی فایده بدام نمودند
 و یک ماه در برهانپور بجهت سرانجام فرود در تحقیق اخبار حضر
 مقام نموده بیست و پنجم جوانی الاخری عهد ظاهر مشهوری با

خطاب بر وزیر خان ساخته برای بنده بست. صوبه برهانپور را که
 داشتند از این طرف آید طرف دار الخلافه برافراشتند. و همان روز اثر
 نعل همایون مآل ظاهر شد که عیسی بیگت وکیل را که دارا شکوه عقیدت
 بناخته بود و اعلیٰ حضرت او را مرخص و مطلق العنان گردانده
 بودند بطریق یلغار خود را رسانده ملازمه نمود و بر حقیقت رسیدن
 هزارچه خسرومت و قاسم خان باجین مفصل اطلاع داد. چون
 تاراج زده آمده بود برای سرانجام او ده هزار روپیه انعام نمودند.
 و در سه منزل که طی مراحل فرمودند بعرض رسید که شاه فواز خان
 صفوی که یک صبیغه او بخلد مکانی و صبیغه دویم بمواد بخش
 منسوب بود در برهانپور مانده و اراده رفاقت ندان. شاه زاهد محمد
 سلطان را با شیخ میر امر نمودند که به برهانپور رفته او را در قلعه
 ازک محبوس سازد و در هر منزل بنوکران روشناس و کار طلب اضافه
 و خطاب عنایت می فرمودند. هم رجب از آب نر بردا عبور واقع
 شد محمد مراد بخش که بعد رسیدن عهد نامه محمد امیر از احمد
 آباد بر آمده بود بیستم رجب در دیپال پور رسیده ملاقات نمود
 و از هر دو طرف گرمی اتحاد و ودان و رسمیهات تراضعات و ضیافت
 بینان آمد و از سرفرو عهد و قرار بوفالیت بعین کلام الله به میان آوردند.
 میرزا محمد مشهدی را خطاب اصالت خان و عطای نقاره و میر
 هدیس الدین اهنی مختار را خطاب مختار خان عطا فرمودند و نمید
 هدیس الرحمن و اندر سود عید الوهاب بخاندیسی را مخاطب به سید
 ظاهر خان بناخته با جمعی دیگر امرات عقیدت کیش همراه سواری
 لغایم حکم نمودند چون بزم معبره های آب و گذرهای خوشگنی

مجلس شورای ملی (۱۳)

جهان بخند و بخت شکر بود که باد و آب را بیچشم ترکان هیر و میندر
 می نمود تا رسیدن رایت ظفر آینه هفت کوهی اجین مهراجه
 جگنوخته را از رسیدن فرج دریا موج هر دو برادر خیر واقعی
 نمی رسید مگر آنکه بعد عبور از گذر اکبر پور راجه شیرواز کور قلعه دار
 ماند و آگاهی یافته مجمل بمهراجه نوشته اطلاع داده بود - و قاسم
 خان که از شهرت بر آمدن مراد بخش از احمد آید با استقبال
 شتافت چون محمد مراد بخش راه راست بتفارت هیجده گروه
 گذاشته خود را بخلد مکان رساند قاسم خان مایوس گشته مراجعت
 نمود - و مردم دارا شکوه که در قلعه و نواح دهار بودند از مشاهده
 لشکر عدو مثل هر دو برادر فرار نموده بمهراجه پیوستند - و راجه
 مع قاسم خان از آواز تزلزل افزای موکب ظفر پیکر از مکان خود
 یک منزل استقبال نموده بتفارت یک و نیم گروه فرود آمد - خلد
 مکان کب نام برهن را که در شعر هندی و زبان آری شهرت داشت
 نزد مهراجه فرستاده پیغام دادند که ما را مطلب ازین حرکت قصد
 ملازمت و عیادت حضرت ولی نعمت و مرشد و قبله دو جهان
 است که عیادت محض دانسته متوجه حضور پرنور گردیده ایم و
 از ادای مخالفت و جنگ نداریم مناسب آنست که او هم سعادت
 همگامی حاصل نماید والا لزوم راه کفار اختیار کرده باعث فتنه و
 خونریزی بندهای خدا نگشته بوطن خود رود - راجه بطاعت حکم
 اهلی حضرت را دست آویز عذر عدم تحمل پیغام ساخته جواب
 نامواب فرستاد - و روز دیگر هر دو طرفه در ترقیبها فرج پرداختند
 ازین طرفه بعد آراستن ترومانه خیم سوز و آرایش نینان گروه پیکر

هراولي پيام شاه زاده محمد سلطان مقرر فرموده نجات بخان را
 باجمعی از امرای رزم آزمای مصاف دینکه همراه شاه زاده مع نیدان
 کوه شکوه تعیین نمودند - ذوالفقار خان عرف محمد بیگ را با چندی
 از بهادران هراول شاه زاده قرار داده مرشد قلی خان را مع توپخانه
 پیداهنگ هراول ساختند - و محمد مراد بخش با فوج و سرداران
 خود طرف برفخار صف آرا گردید - و فوج شاه زاده محمد اعظم را
 با بعضی دلاوران کارزار دیده طرف جرفخار مقرر نمودند - بهین
 دستور فوج یلتمش و چند ایل و جامجا از امرای جان نثار و دلیران
 تیره شکر که اگر بقصداد و توضیح اسم هرایک بردازد سر رشته اختصار
 بطول تمام منجر میگردد معرکه آرا گشتند - و خود بهیچانی فتح و
 نصرت بر نیک گردون شکوه حواری شده با جمعی از امرای رزم آزمای
 کارزار دیده با فوج فریدون و شکوه سکندر نیز قول جا گرفتند - و از آن طرف
 هزاره جصرت نیز با راستی لشکر پرداخته قاسم خان را هراول
 ساخته دیگر امرایان کار طلب مبارز پدشاه را عقب توپخانه عظیم
 پادشاهی و دارا شکوه جا داد - و فوج میمنه و میصرا و یلتمش
 آراسته نیدان مست جنگی کوه صولت غرق آهن را پیداهنگ
 هزاره فوج و سردار علیحده ساخته خود با چند هزار راجپوت
 جهالت کیش رزم جو در قول استاده صف آرا گردید - و بیست و
 هارم رجب روز جمعه سنه مذکور هر دو لشکر مستفانه وار بمعرکه
 کارزار قدم گذاشتند و آن شاه گردون وقار ایل بدایرة توپخانه حکم
 نمودند که به پیغام بانهای آتش نشان و گونهای توپ صف ربا که
 مقدمه شعله افروزی بزم رزم است میدانان صف شکن را گرم داروگور

صاحقتند - و هر ساعت نائره قتال و جدال شعله افروز می گردیدند تا کار بتیر و سنان جان ستان رساندند - از جمله دلاوران جانباز چه سرهانی سران نامدار که از تن جدا نگردیدند و از ضرب شمشیر آبدار و خنجر سینه گذار چه بهادران که از خنجره زمین بر زمین نارسیده جان بجان آفرین نسیب شدند - راجپوتان جنگ جو و کافر کیشان تند خور که پدر از خون پسر تشنه نیکنامی بجای مندل بر پیشانی کشیدن نشان سزخ روزی می دانستند چه دلیربهای بهادرانه که بفرمان کارزار بظهور نیاروندند

عده سرکش و جاهل جنگ جو - چون شمشیر آهن دل ز شکست برین
 بجز و با جنگی - منگدم - همه بسته چون موج دیلمان برین
 از سواران نامدار و فرجوار منگدم همه درین جنگ
 زانروز و ازین روز دیان سنگه جهاله (۲) و دیگر راجپوتان بی باک
 سفاک رام رام گویان اسبها برداشته دست از جان شسته پوزانه
 حقت که خود را بر شعله آتش برند بر توپخانه ریختند و از حملهای
 بی دریبی آنها انتظام توپخانه از هم پاشید - و مرشد قلیخان بعد
 ترند نمایان شرط جانفشانی بتقدیم رسانید و عرصه بر هر اول تنگ
 گردید و کار بجائی کشید که ذوالفقار خان بدستور ناموس پرستان
 با قام و ننگ پا در معرکه جنگ قائم نموده با وجود هزار همراهان
 چون دید که کار از دست رفته باین بهادران جان نثار خود را از
 نین انداخته بر طاقبت چند از تهر پشگل عقیدت کیش پیاده

در این جنگ که در روز دوازدهم شهریور سال ۱۱۱۰ هجری قمری در نزدیکی
 راجپوتانستان بین آن پادشاهان کافرکوش گردید و داد و ستد آن
 با هر دو طرف خروج بلغمش بند و رسید و صدای دار و گداز از هر دو طرف
 هر چرخ برین پیچید - و پادشاه زاده محمد سلطان و نجابت خان
 با همراهان بدفع آن کشت کیشان پرداخته چون کوه و قار از جا در
 نیامدند - و غلبه راجپوتان هر ساعت زیاده می شد تا آنکه شیخ
 میرخوانی و صف شکن خان و مرتضی خان نیز خود را رسانده
 بمرگال میخالفان زدند اما هر چند که توده و جانفشانی بظهور آوردند
 گردن ادبار کفار را بشمشیر آبدار فرو نشانند نتوانستند - شاه تهمتن
 چون آن جلالت و کوشش هر دو گروه مشاهده نمود فیصل سواری
 بخود را بقصد امداد مبارزان اسلام پیش بردند و به پشت گرمی
 خدمت و توجه رایست ظفر آیت آن خصم عدو مال هر لحظه اثر
 غلبه بر مغلوبان میدان دین ظاهر شدن گرفت - و نسیم فتح و
 فیروزی دم بدم می وزید - و راجپوتان بی شمار علف تیغ و هدف
 تیر و سنان مبارزان گردید

رئیس راجپوتان بر کار جنگ گذشتند از جان بناموس و ننگ
 فغان آنقدر گشته در کار زار که شد بسته راه گذر بر سوار
 از خون رخسار و بدن دلاوران صیحه روی زمین را سرخ روئی تازه
 بر روی کار آمد و برای طیور و وحوش آن قطعه زمین از گوشت
 کشتگان هر دو طرف ذخیره طعمه سالها آماده گردید معیناً راجپوتان
 دست از یراق کوتاه کوتاه نموده پای ثبات از پای جهانست بر
 نمی داشتند - درین ضمن محمد مراد بخش از سواران برفکار با خروج

پس از آن خود بر سنگ مبارکه بمبارید و سرباست یافته بخارند و تراج
 پرداخت و در اینجا مبارکه عظیم با راجه پوتان و خیم رو داد و جمعی
 مثل دبی سنگ و برسوجی و مالوجی و غیره که با هشتاد نه هزار
 سوار برای حراست سنگ جانده بودند بعد مقابله و مقاتله که ده
 سردانگی از آنها بظهور آمد و مکرر خود را بغول محمد مراد بخش
 رساندند بوشقیری از آنها رخت هستی خویش بباد فنا دادند
 مگر دبی سنگ که خود را از شیاعان مخبر آن قوم میگرفت نظر
 بر عاقبت بینی و پاس آبروی ناموس بدر صلح زده از اسب فرود
 پیاده شده مثل زنهاریان خود را بخدمت محمد مراد بخش
 رسانده فریاد الامان را شفیح جرائم ساخته بجان و مال و عیال امان
 خواسته مامون گردید - و دیگر ترددی که از آن نتیجه دودمان تیموری
 در رکاب ظفر انتساب برادر والاقتدر بظهور آمده بتوضیح تفصیل آن
 نمی پردازد - حاصل کلام از ضرب شمشیر و صدمه حملهای صفت ریایی
 پدایی آن بهادر شیر شکار میکند سنگ هاره و سجان سنگه سودیه و رتن
 سنگه راتهور و ارچن کوز و دیپال داس جهاله (3) و موهن سنگه هاره
 از پا در آمدند و تزلزل تمام و تفرقه تام بحال آن جماعه بد انجام
 راه یافت - و از راجه پوتان بد نهاد پشته پشته کشته هر طرف افتاد و
 ساعت بساعت تاریکی غلبه کفر بفر فتح اسلام مبطل میگردد تا آنکه

(3) این همان شخصی است که نامش در صفحه ۱۵ سطر ۱۲
 مذکور شده لیکن اینجا در همه نسخه دیپال داس نوشته اما در
 بعض نسخه جهاله و در بعض نسخ جهاله نوشته

عالمگیر پادشاه (۱۸) ساله ۱۹۹۸

خوبت و هراس عظیم در دل جسونت و حکیم جاگرونت و برخواستن
 دستور راجه پادشاه نامدار قرار از معرکه کارزار بر خود هموار نموده
 این بدنامی دائمی را بر خویش پسندیده از طعن همپیشمان
 ناندیشیده قبل از آنکه فوج همواره او هزیمت نماید بجای قشقه سندان
 سرخ و سفید خط نیل سیاه بر پیشانی خود کشیده عنان هزیمت
 و فرار از صف قتال تافته راه طرف وطن اختیار نمود - و قاسم خان و
 دیگر نوکران پادشاهی و فوج سرداران خانگی دارا شکوه نیز ناچار
 بفرارقت سرفوج فرار نموده هر یکی بطرفی شتافت - و از طرف
 صاحب انسر و اورنگ هدای شادمانه فتح و فیروزی بلند آوازه
 گردید و مجموع توپخانه و فیلان مع خزانه و قطار قطار اشتران و استران
 پرازیار و تمام کارخانه پادشاهی و دارا شکوه بعد حادثه تاراج و تصرف
 بهادران بضبط سرکار خلد مکان در آمد

• بیت •
 دلبران چو فارغ ز هیبت شدند • بتاراج بنگاه اعدا شدند

ز دشمن کمی بخت آگریار داشت • همی سر بر برد و سامان گذاشت
 بدست اندر آمد بسی بادیا • ز خون جمله رادست و یادرجنا
 در عالم گیر نامه مندرج است فرامینی که بعد این فتح از طرف عالمگیر
 پادشاه بنام حکام بیجاپور و حیدر آباد صادر شده در آن بزبان قلم داده بودند
 که شش هزار کس مقتول از لشکر مغلوب با جمعی از سرداران باحاطه
 شمار در آمدند و ازین طرف سوای مرشد قلیخان دیگری بکار نیامد -
 و در الفیاض خان با چند امیر دیگر زخمهایی نمایان بر داشته از مرهم
 لطیف و انعام التیلم بدو فتقد و هر دو برادر همیار کباد هم دیگر ز طبع
 اللسان گفتند - پادشاه زادی و الانه سجد و امور ته لیمات ته نیت به

سنة ۱۰۶۸ (۱۶۹) عالمگیر بالمشاه

آوردند. پانزده هزار اشرفی بطریق مرهم بها برای همراهان محمد مراد بخش مع چهار تیل باساز نفوسه و حوضه طلا و قدری جواهر و مرصع آلات و آلاتی آبدار در جلدوی توده نمایان محمد مراد بخش فرستادند آری گفته اند .

همین تا براید به تدبیر کار • مدارای دشمن به از کارزار محمد سلطان را اضافه پنجهزاری مرحمت نمودند و نجابت خان را بخطاب خان خانان و عطای نک روپیه خورسند ساختند و ملتفت خان را مخاطب باعظم خان ساخته بعطای خدمت دیوانی از انتقال مرشد قلی خان و نقاره و دیگر عنایات سر بلندی دادند و ذو الفقار خان را بانعام نقد و جنس و عطای اضافه نمایان و انواع مرهم لطف و احسان تسلی بخش گردیدند - بهمین دستور در مراتب منصب اکثر همراهان افزودند - و بیانشاه زاده محمد سلطان و دیگر امرا که بعطای اضافه و خطاب و نقد کامیاب میگرددند می فرمودند که نزد محمد مراد بخش رفته تسلیمات بجا آرند - بخواننده کلان خوانی که خالوی محراب و اوق می شد اصالة دیوانی اجین که بدار الفتح موسوم ساختند و نیایه صوبه داری از طرف شاه زاده عطا فرموده حکم نمودند که آنچه از مصالح نقدی و جنسی مطلوب باشد بعرض رسانند او القماس نمود که لولا اراده غلام این وقت که از رکاب سعادت جدا نگشته در جرگه قدویان جان نثار باشند و در صورت اطاعت امر کدام وقت القماس و در خواسته مصالح و کرمه است تا جان و مال دارم فقار کار مرشد و قبطه مورجهان نمودن سعادت خود خراهم دانست بعد ازین القماس بخطاب کفایت

عالمگیر پادشاه (۲۶) سده ۱۰۹۸

خان و عطای خلعت و اسب و نیل مفتخر ساختند . و عالم سنگه را که زمیندار عمده آن ضلع بود بخطاب راجای و عطای خلعت و نیل و شمشیر و جمدهر و کمر مرصع و جینه و دگدگی و گوشواره در زمره حلقه بگوشان در آورده همراه کفایت خان تعینات فرمودند . و بیست و هفتم رجب از کنار دارالفتح اجین کوچ فرموده به بیست و هشت کوچ در سرحد گوالیار مضرب خیام نمودند . نصرت خان ولد خان دوران را بخطاب پدر سر افزای بخشیدند . چون از طرف دارا شکوه احتیاط معبرهائی آب بعمل نیامده بود به صف شکن خان داروغگی توپخانه عطا فرموده حکم نمودند که با ذوالفقار خان سپه سالار و توپخانه بطریق استعجال از گذر بهدوریه عبور نماید . غره رمضان المبارک لشکر ظفر قرین از آب چنبل عبور نمود و خود روز دویم آن از آب گذشتند .

چند کلمه از وقایع در بار اعلیٰ حضرت آنکه چون هوای گرم اکبر آباد به مزاج پادشاه موافقت نمی نمود و پاره صحت یافته بودند متوجه دار الخلافت شدند دارا شکوه که در ابتدا ازین حرکت مانع بود و مصلحت ندیدان خبر هزیمت مهاراجه شنیده سراسیم گشته چون هوش باختن بالحاج و لجاجت پدر بزرگوار را رنجانده از مابین راه مستقر اخلافت برگردانید و خود در کمال اضطراب تهیه بیکار گرفته با همه امیران نامدار رکاب پادشاهی و قدیمی و جدیدی خود که از شخصت هزار سوار تجاوز می نمود مع جمعیت توپخانه جهان آشوب روانه گردید . از نیلان گردون هیکل مست جنگی که دشت و صحرای سبز را سپاه نموده بودند

چند تعداد نمایند: چون معظم خان را که در دولت آباد محبوس ساخته در خدمت شاه زاده محمد اکبر گذاشته بودند دارا شکوه این معنی را برهنمونی معظم خان دانسته محمد امین خان پسر او را در حضور مقید ساخته بر خانه او چوکی نشاند بر آمد اعلی حضرت که در فکر اصلاح کار و دفع فتنه و فساد بودند او را بعد از چند روز خلاص نمودند - گویند فردوس آشیانی دارا شکوه را مکرر مانع بر آمدن گردیده گفتند از رفتن تو زیاده مانده است نیزه و خنجر ساختن هر دو برادر خواهد گردید و خود قصد بر آمدن باراده صلح و فهماندن هر دو گوهر درج سلطنت نموده حکم پیش خانه بیرون زدن فرمودند دارا شکوه راضی نشده بهمزبانی و همدستی خان جهان عرف شایسته خان مانع آمدن و نیز روایت نمایند که قبل از خبر هزیمت راجه هنوز که افواج دکن و احمد آباد با هم ملحق نگردیده بودند اعلی حضرت خود قصد بر آمدن نموده از خان جهان مصلحت پرسیدند و مکرر کنکایش آن در میان آوردند خان جهان که خالوی خلد مکن می شد و اخلاص ته دلی بمحمد اورنگ زیب داشت نظر بر جوهر ذاتی و رشد و مشاهده اوج طالع او بتقاضای وقت مصلحت نداد و بعد رسیدن خبر هزیمت مهاراجه پادشاه ظن طرف داری خان جهان برده میفرمود ساخته سرعصا بر سینة او رسانده در سه روز از مجرا ممنوع نموده باز مهربانی فرموده بتجدید که پای کنکایش بر آمدن خود بمیان آوردند همان مصلحت سابق داد و آخر کار قصد پادشاه با وجود بیرون زدن پیشخانه نائده نداد و دارا شکوه

سال ۱۲۹۸ هجری قمری (۱۹۱۹ م)
 در روز جمعه پنجم شعبان ۱۲۹۸ هجری قمری در باغچه خان و آرام شکره و غیره
 جنگهای پادشاهی و مآثرمان خود بطریق هراوی (خصمت نمود
 که به ظهور رفته اقامت ورزید و گذرهای آب چنبل را بضبط
 در آورده و خود بیرون شهر در انتظار سلیمان شکوه که از جنگ شجاع
 برگشته هازم حضور بود چند روز که درین ضمن بعضی سرانجام سفر
 نیز بایست نمود توقف ورزید - چون سلیمان شکوه نرسید ناچار کوچ
 بکوچ متوجه استقبال و قتال هر دو برادر گردیده ششم رمضان المبارک
 نزدیک سموگده بتفاوت نیم کوه هر دو لشکر کوه شکوه رسیده مقابل
 هم نمود آمدند و فرستادن فوج برای بستن معبر اعلا فائده نه بخشید
 و دارا شکوه در تهیه فوج بندی و ترتیب دادن توپخانه و آراستن
 میدان مست جنگی کوه پیکر پنداخته روز دیگر سوار شده قنداری راه
 پیش آمده در میدان وسیع صف زده قریب دو کوه عرض زمین
 را زیر بار فیلان گردون شکوه و لشکر زیاده از احاطه شمار فرو گرفت
 در آن روز که تابش آفتاب ماه خورداد که از گرمی و شدت حدت
 هوای شش جهت آتش می بارید و کمی آب و تابش زره و
 بکتر فولاد پوشان علاوه آن گردید چندین کوه پیکر بضاک هلاک افتادند -
 و محمد اورنگ زیب بهادر نیز اگرچه آن روز سوار شدند اما صرفه
 در تیز جلویی و سبقت در آغاز جنگ ندیده بتفاوت گوله رس
 استاده انتظار شروع پیکار از طرف مخالف می کشیدند چون از آن
 طرف حرکت سزای نمودن محله بظهور نیامد بعد از ادای نماز
 عصر و مغرب در همان مکان نزول فرموده حکم نمودند که تمام
 شبها مهاجرت بپوشیاری و چهرداری شب تا را بصبح امید بسوزد

آوردند. روز دیگر چون خبر رسید که آفتاب فانیغ عالمگیر از مطبخ
 مشرق در بخاری رسانان گردید و بادشاه انجم پناه سر از در چاه آفتاب
 بر آورد خلد مکن به ترتیب افواج پرداخته ذوالفقارخان و صف شکن
 خان یا به پیش برهن توپخانه مامور ساختند و فیضان کوه پیکر را
 شرق آهن ساخته عقب توپخانه آراستگی دادند و بادشاه زاده محمد
 سلطان را با خان خانان و نجابت خان و سید بهادر و سید ظفرخان
 بارهه و شجاعت خان و غیره امرای رزم آزما هر اول نمودند و فوج
 بادشاه زاده محمد اعظم را طرف برنغار مقرر کرده اسلام خان و اعظم
 خان و خان زمان خان و مختار خان و جمعی دیگر مبارز پیشگان
 کارزار دیده را رفیق و معاون آن فوج ساختند. و محمد مراد بخش
 با سرداران نامی خود در جرنغار جا گرفت. و سرداری یلتمش به شیخ
 میرو و سید میر برادر او و شرزه خان با بعضی دلادران جان نثار مقرر
 فرمودند. و بهادر خان را با پنج سردار کار طلب هر اول یلتمش قرار
 دادند و بهمین دستور جاجا امیران جنگ دیده مبارز پیشه که اگر
 بتعداد تفصیل آن پردازد از سر رشته اختصار می ماند تعبیر نموده
 جمعی از بهادران عقیدت کیش هر قوم خصوص سید دلادر خان
 خاندیمی که بر تهوری و قدریست خاندان او اعتماد کلی داشتند و
 دیگر سادات بارهه با خود همکاب ساخته شاه زاده محمد اعظم را
 در حوضه فیل رفیق خویش نموده چون اختر تابنده در برج
 حوضه فیل آسمان شکوه جا گرفته زینت افزای قول و صف آرای
 فوج دریا موج گردیدند و بهمعنائی توکل و همزگانی فتح و نصرت
 بدستور شجاعت پیشگان ساختند از بهیاری لشکر خصم الهیسه

در این جنگها در ابتدا مقابل فرج میران و لشکر عظیم پیش گذاشته چون
 کوه شکوه در آنجا گشتند - و از آنطرف نیز دارا لشکر با راستگی لشکر
 پرتاخته نوجهای هزارول و برنگار و جرنجار و یلتمش و چنداول
 آراسته توپخانه جهان آشوب با فیلان کوه شکوه مست جنگی پیش
 رو داده یا قریب هفتاد هشتاد هزار سوار که در آن روز با او همراکاب
 بودند در وسط روز که آفتاب جهان سوز عالمی را از تنب و حرارت بیفتاب
 داشت خود در قول جا گرفته در حالتی که سعادت و اقبال چون سایه
 نوال ازو میگریخت و اختر برگشتگی ایام در خانه همبوط و وبال
 سیاهی میزد صف آرا گردید - ابتدا بزدن بان آتش فشان و گونه
 توپ شردار گوش نبرد آز مایان هر دو صف گرم ساختند و هر دم
 و هر قدم آتش جنگ در معرکه نام و ننگ هر دو طرف شعله افروز
 میگردد تا کار بکار زار تیر و سنان جان شکار انجامید و از هر دو طرف
 چندین هزار تیر جگر دوز در هوای سینۀ مخالفان بد روز پیرواز
 در آمد بعد آن کار بتیغ آبدار و خنجر جان گذار و زاف فول شیرشکار
 کشید و زره بهزاران چشم خون از چشم باریدن گرفت • بیت •
 سپاه از دور تیغ درهم نهاد • زره دیده از بیم برهم نهاد
 در لشکر بصره کشیدند فرج • دودریای آتش بر آورد موج
 و فیل از دوسو در خروش آمدند • چو دریای آتش بجوش آمدند
 سپهر شکوه که هزارول بهمعنائی رستم خان دکهنی بود با ده دوازده
 هزار سوار بر توپخانه محمد اورنگ زیب بهادر حمله آورده مرد
 افغان از صف آتش بار گذشته نزدیک بود که خود را بشاه زاده
 محمد سلطان هم اول برساند و تزلزل تمام در لشکر هزارول روداد -

در این ضمن بیاد می آید که علی مراد خان کوه از توپخانه دکن سرور عالیجناب
 بر تپل بی شاهنگ رستم خان بهادر قهرور جنگ خورد و خاک
 هلاک افتاد و ازین صدمه فیل امنی ناگهان زهرا آن رستم زمان آب
 گریه و عذاب جرأت از مقابل هر اول کشیده طرفه برنغار که بهادر
 خان کوه در آن فرج بود رو آورده بکار زار رستمانه پرداخت و بهادر
 خان باجمعی از دیگر بهادران کوششهای مردانه بجا آورد و هر ساعت
 به رستم خان کومک می رسید و غلبه زیاده می شد تا آنکه بهادر
 خان بعد تردد نمایان زخم سرخروئی برداشت و بسیاری از هردو
 طرف کشته و زخمی گردیدند نزدیک - بود که تزلزل تمام در استقامت
 فوج خلد مکان راه یابد درینحالت اسلام خان و سید دلورخان و
 دلور خان افغان بکومک بهادر خان رسیدند و در همان حال شیخ
 میر و سید حسین و سیف خان و ممریز خان و عرب بیگ و محمد
 صادق با فوج یلتمش بمدد سرداران فوج برنغار جلو ریز رسیده
 بمقابله رستم خان و دیگر دلوران همراه سپهر شکوه پرداختند و جدای
 دارگیر دران دشت پر وحشت پیچید

• بیت •

برآمد خروشیدن گیر و دار • درآمد بزنها ازان روزگار

زخون یلان خاک آغشته شد • توگفتی زمین ارغوان کشته شد

درین دارگیر بعد ترددات نمایان و چپقلشهای بی پایان که از سید
 دلور خان خاندیسی بظهور آمد و چند خانه زین را خالی و از
 خون دلوران رنگین ساخت از زخه های پیاپی نقد حیات
 پرداخت و هادی داد خان نیز جوهر شجاعت و تهوری بکار برد
 شرط جانفشانی بتقدیم رساند و سید حسین و سیف خان و میر

خان و عسکر و سپه و صافق زخم سرخروئی بر داشتند و آنکس را
 زخم چنانی رسیدن یافت و پانی نبات سپهر شکوه نیز از جا رفتند
 چنانچه از مغرب گردیدن چهر شکوه و دستم خان اطلاع یافتند خود را
 مع فوج خود که از بیست هزار سوار کم نبودند در آن غول رسانند باطنهار
 قیامت و تهوری از توپخانه خود گذشته مقابل توپخانه و هر اول
 پادشاه فتح نصیب دهد - ازین طرف نیز بهک آن بزدن بان تو گونگ
 توپ و تفنگ و جملهای صف رانی پدایی چنان بمقابله پرداختند
 که دارا شکوه استقامت نتوانست و زید عنان عزیمت طرف محمد
 سزاک بخش منعطف ساخته جلو ریز خود را مع فوج در باصوج بمقابل
 آن شیر معرکه و غار رسانید و هر دو صف باهم در آمیختند و خلیل الله
 خان که پیش آهنگ فوج خصم بود باتفاق سه چهار هزار ازیک
 گیاندار بر نیل محمد مراد بخش ریختند - و از هر دو طرف نیز
 باریدن گرفت و چنان آشوب در لشکر محمد مراد بخش بر پا گردید
 که هول قیامت آشکارا گشت و پانی نبات اکثری از جا رفت و
 نزدیک بود که از صدمات تیر باران و صدمات گرز و سنان رخ نیل
 آن پیکار نیل امکن هر گردد محمد مراد بخش فرمود که زنجیر
 در جای خیل اندازند درین حال راجه رام سنگه که میان راجه پوتان
 به پوزی شهرت تام داشت همراه سردارید پیش قیامت بر سر بسته
 رفته زعفرانی با همه همراگان بدعوی هر دانی پوشیده جلوریز
 کرد و باقیل خوارى محمد مراد بخش رساند و بنی باکده و
 گیانخانه گرفت تو مقابل دارا شکوه حرم پادشاهی در سرداری ای
 بیرونی طرف محمد مراد بخش انداخت و بز مهارت بنی تمام

جمله ۱۹۸۵ (۲۷) **عالمگیر و شاه**
بانگیزاده گفته که **فیل** را **پنهان** آن **برادر** **شیر** **سوار** **جمعه**
آورد **نموده** **چنان** **که** **پنهان** **به** **پنهانی** **بر** **میلان** **که** **در** **خانه**
زین **میرنگون** **ساختند** **و** **اجپوتانی** **که** **همراه** **آن** **خبره** **میر** **بنی** **آب**
بودند **بدرستی** **در** **پای** **فیل** **محمد** **همراه** **بخش** **گشته** **گردیدند** **و** **اطراف**
فیل **محمد** **همراه** **بخش** **را** **گشت** **از** **زعفران** **و** **از** **غول** **ساختند** **اگر**
چه **در** **عالمگیر** **نامه** **درج** **است** **که** **در** **این** **حالت** **خلد** **مکان** **شوک** **را**
بمدن **برادر** **رحانده** **بدن** **اعدا** **کوشید** **اما** **آنچه** **از** **والد** **خود** **که** **در** **آن**
ترده **همرکاب** **آن** **پادشاه** **زاده** **والا** **نژاد** **بود** **و** **زخمهای** **کلی** **برداشتند**
تا **انتهای** **جنگ** **وفات** **نمود** **محمود** **گشته** **و** **از** **ارویان** **ثقل** **دیگر**
ظاهر **گردیده** **که** **محمد** **اورنگ** **زیب** **بپادر** **بعد** **مکرر** **طالبیدن**
خبر **و** **ظاهر** **شدن** **غلبه** **اعدا** **خواست** **که** **خود** **را** **بگومک** **برادر** **رساند**
شیخ **میر** **مناج** **آمده** **مصاحبت** **فدا** **و** **گفت** **میر** **نمایند** **در** **صورت**
یک **گزر** **در** **فاخته** **هم** **بجمل** **آمدن** **صلاح** **دولت** **است** **حامل** **کلام** **رحمت**
مظالم **در** **ان** **عرضه** **دار** **و** **گیر** **بند** **گردید** **و** **از** **هر** **طرف** **بپادان** **جهد**
نشان **داد** **تهوری** **ساده** **شرط** **جانفدائی** **بنقدیم** **رسانیدند** **بیت**
ز **پودان** **تیغ** **جدائی** **فکن** **سزاتر** **تن** **جدا** **مقد** **و** **تن** **از** **کفن**
را **چپوتان** **جهالت** **نشان** **کوششهای** **فرادان** **یک** **برده** **بپه** **قللههای**
مردانه **خود** **را** **بقول** **همایون** **رساندند** **از** **انجمله** **را** **و** **په** **ملکه**
و **تهور** **از** **اسب** **پیاده** **شده** **با** **ظهار** **کمال** **تهوری** **و** **جهالت** **شده** **از**
جان **شسته** **با** **شمیر** **برهنه** **جرق** **کرد** **از** **فوج** **قول** **را** **از** **هم** **فرود** **خود**
را **زیر** **شکم** **فیل** **میوانی** **نخامد** **رسانند** **به** **پزدان** **رسمان** **فرود** **فیل**
اقدام **نمود** **خلد** **مکان** **از** **جرات** **و** **جالدن** **و** **اطلاع** **یافته** **از** **برادر** **انصاف**

عالمگیر پادشاه . (۲۸) سنه ۱۰۹۸

و جوهر شنایی نخواهند که آن خام طمع بی باکت هلاک تیغ
 پهلوان گردی فرمودند که تا مقدر زنده دستگیر سازند اما هواخواهان
 در کتب نظر بر سوی ادب او پاره پاره نمودند - و در همان لوان داروگیر
 که باز دیگر رستم خان خود را بمقابله داوران معرکه نام و ننگ
 رسانده بازار جنگ را زیاده گرم ساخته بود از حملهای رحمانه پهلوان
 رستم زمان که پشت لشکر دارا شکوه از قوی بود باراجه مدرسال
 وزیر خان دیوان دارا شکوه و سید ناهر خان و یوسف خان برادر
 دلیز خان افغان از پا درآمدند - و رام سنگه و بهیم پسران بیتل
 فاین کور و راجه شهورام زخمهای کاری برداشتند - دارا شکوه از مشاهده
 کشته و زخمی شدن چنان سرداران بانام و نشان مژدهم و سرامیمه
 میان کار خود گردیده نمیدانست چه کند درین ضمن صدمه بان
 آتش نشان به حوضه نیل او رسید دل و استقلال باخته از بالای نیل
 فرو آمده در کمال اضطراب که فرصت گفش پوشیدن نیافته بی یراق
 خود را بنسب رساند - از ملاحظه این اضطراب بیوقت و تبدیل
 سواری که سپاه از دور حوضه سواری او را خالی دیدند دل لشکر
 نیز بمواقفت سردار از جارفت و در فکر فرار افتادند - و در همان حال
 یکی از خواص او که ترکش بر کمر دارا شکوه می بست گوله قضا بدو
 رسید و دست راست او پرید و جان داد - از وقوع این حال
 هواخواهان اطراف نیز در کمال سرامیمگی ثبات قدم از دست داده
 بعضی متفرق گردیدند و جمعی مصلحت جان بدر بردن از آن معرکه
 جان ربا بمیدان آوردند - خود نیز از مشاهده متفرق شدن سپاه و
 استقلال یافتن لشکر ننگه حیات مستیاز را براسیدند سلطنت نصیب

اخذیاری نموده ثبات قدم از دست داد - و سپهر شکوه نیز درین حالت با پدر رفاقت نمود و باتفاق چند رفیق شفیق که در طریق هزیمت شریک گشتند راه اکبر آباد با هزاران نا امیدانی پیش گرفت - و نعیم فتح و نیروزی بر لشکر ظفر اثر ورزید و صدای شادمانه تهنیت و نصرت بلند آوازه گردید و پادشاه زاده‌های عالیقدر و امرای نامدار آداب مبارکباد و تعلیمات تهنیت فتح بتقدیم زمانند

قرین شدیم این دو فتح غریب • که نصر من الله و فتح قریب پادشاه ظفر نصیب برای شکر و عباس بیرون از اندازه قیاس از فیل پائین آمده دو رکعت شکر ادا نموده رو بخیمه دارا شکوه آورد چون سوابی خیمه و توپخانه همه کز خانیچات بتاراج رفته بود دران خیمه فرود آمده از سر نو زینت انزای آن مکان گشتند و شاهزاده و امرای عقیدت کیش نذر و نذار گذراندند و به تحسین و آفرین مفتخر گردیدند - چون بر بدن و چهره محمد مران بخش زخمهای تیر بسیار رسیده بود بمرهم لطف و دلداری ظاهری او کوشیده جراحان چابک دست را حاضر ساخته سر او بر زانوی شفقت خود گذاشته بعلاج زخمها پرداختند و برای تداوی جراحات اندرون دل آن پادشاه زاده ماده لوح زبان بمبارکباد ملطنت و هزاران تحسین کشاده اشک ریزان بآستین شفقت خون از رخساره برادر پاک می نمودند - گویند حوضه که محمد مران بخش بران سوار بود از بسیاری تیر حکم خار پشت بهم رسانده بود که زمین آن بنظر نمی آمد چنانچه آن حوضه در کار خانی دولت خانه قلعه دار الخانات بطریق یادگار

و کارنامه تیریس آن نتیجه در میان تیریس تا زمان سلطنت فرج میر که انشاء الله تعالی بتجرب و گذارش ماده نصاب آن عید خواهد پرداخت موجود بود - و پادشاه بیگم همشیره ابدانی محمد اعظم شاه برای ترفیع شجاعت خاندان صاحب قران در مقدمه سرکشی سادات باره آن جوفه مشبک شده را نشان میداد - القصد از جمله عدهای خدمتکار خواجه خان و راجه مانسنگه هاره و غیره ده نفر بکار آمدند - و از آنکه مقابله و مقاتله با محمد مراد بخش زیاد افتاده بود بیست امیر و نوکر عده محمد مراد بخش شرط جانفدانی بتقدیم رسانیدند - اعظم خان بعد اتمام جنگ از غلبه شدت حرارت هوا و گرمی زره و بکتر بچنگ اجل گرفتار گردید و از لشکر دارا شکوه سواهی عدها که بزبان خامه داده آنقدر سوار و پیاده کشته شدند که باحاطه حساب نتوان آورد - و آنچه بمحمد مراد بخش و هر دو پادشاه زاده و دیگر امرا از عطای نقد و اضافه و خطاب و جواهر و دیگر عنایات مهذول گردید اگر بتجرب و تفصیل آن پردازد از سر رشته اختصار بازمی آید - حاصل کلام دارا شکوه با دو هزار سوار بی سروسامان که اکثر دران زخمی بودند وقت شام بی مشعل با کبر آبک رسیده از خجالت و انفعال پرگهنگی طالع نزد پدر عالی مقام نرفته در حویلی خود فرود آمد - هر چند اعلی حضرت پیغام طلب او باظهار تمهید کار و کنکایش تازه فرستادند بعد دفعه نموده همان شب بعد انقضای سه روز با سپهر شکوه و زوجه و صبیحه و چند نفر دیگر از خدمت محیل و از جواهر و زهر و اشرفی و طلا و نقره آلات ضروری هر چه توانست بالای

(۱۰۰)
 در آن روز و آنروز و آنروز بار کرده با خود گرفته از شهر بر آمده
 و آنجا جهان آباد بقصد دارالملکات راهور پیش گرفت - و در منزل
 هجرت قریب پنج هزار سوار با چند نفر از مردم عمده با بعضی
 کتختان فرستاده فرمودن آشیانی بار رسیدند
 و حضرت خلد مکان بعد از فراغ فتح عریضه متضمن بر آزاد کردن
 از راه آزادت و روحیت بقصد عیادت بسبب انتشار اخبار مختلف
 وحشت افزا و مانع آمدن و حد راه گردیدن مهاراجه و تفریح رسیدن
 او و باز رسیدن دارا شکوه بانوج عظیم بقصد ناسد و روان جلالت و
 هزیمت یافتن او و معذور بودن خود از آنچه در مشیت الهی معتقد
 بود در خدمت پدر بزرگوار ارسال داشتند - درین اوان محمد امین
 خان و خان جهان پسر آصف خان با جمعی از امرای دیگر که مدار
 علیه سلطنت بودند آمده شرف اندوز ملازمت گشتند و بعضی
 خلعت و جواهر و اسب و فیل مفتخر گردیدند - و دهم رمضان
 از سرگذشته کوچ فرموده متوجه مستقر الخلافت گشته نزدیک حوال
 اکبر آباد که مضرب خیم گردید از نزد اعلی حضرت تملی نامه
 در جواب عریضه که بتقاضای وقت بخط خاص مرقوم بود مصحوب
 نازل همان خانامان و مید هدایت الله صدر رسید - و روز دیگر نواب
 نصیر خان شاه بیگم با شازده پدر بزرگوار نزد برادر آمده بعضی کلمات
 ملایم و نامایم بطریق نصیحت باظهار محبت گفت و جواب خات
 مرفعی شفیقه مراجعت نمود - و بار دیگر نیز شفلت نامه ناصح
 همین مع تبیغه شمشیر باسم مبارکت عالمگیر که به ازو شمشیری در
 یهودیه تمیذ استند و پیمانهای دلپذیر مصحوب معتمد خاص

شرف و داد بطلب - تقی‌قله باجان بزم معالی رحمان شکر بیستم
 عالمگیر تهازل نیک گرفته زبان به مبارک داد این مزده غیبی برای
 لقب مبارک آشنا ساختند - بعد پادشاه زاده محمد سلطان را برای
 تصرف شهر از دست اندازی و بی اعتدالی لشکر و لویاشان بفرستاد
 و تسلی رعایا مقرر فرمودند - و خان جهان پسر آصف خان را که
 بحضور رسیده بود مخاطب با امیر الامرا نموده بدیگر منایات مفتخر
 ساختند - و آمد خان و قاسم خان و نامدار خان و ظفرخان و سید
 شیرخان بارهه و حسن بیگ و عبد الغنی خان با جمعی دیگر
 از عمدتها آمده شرف اندوز ملازمت گشته از عطا ایاضانه و نقد
 و جواهر کامیاب گردیدند *

اگرچه مولفان عهد نویسن هر سه عالمگیر نامه منزوی ساختن
 اعلی حضرت را موافق مرضی مبارک مجمل بزبان قلم داده اند
 اما عاقل خان خانی در واقعات عالمگیری تألیف خود بشرح و بسط ذکر
 کرده خلاصه کلام آنکه کار بمحاصره قلعه و محصور گردیدن شاه جهان
 و بند نمودن آب و بمیان آمدن رحل و رسائل شکوه آمیز مشتمل
 بر کلمات تند و تلخ کشید و آخر منجر بران گردید که هفدهم رمضان
 المبارک سنه هزار و شصت و هشت پادشاه زاده محمد سلطان حکم
 فرمودند که بقلاع مستقر الخلفه رفته اول هر سردروازه معتمدان
 خود گذاشته بعد بخدمت جد بزرگوار رسیده بعضی پیغامهای خوش
 و ناخوش برای منزوی ساختن رسانده در آمد و رفت بیرونی
 پادشاه صادره مازد چنانچه پادشاه زاده محمد سلطان رفته حسب
 فرموده بعمل آورده دست تصرف و اختیار صاحب قران ثانی را از

جمله ۱۰۰۰ (۳۰)
 امیرالمؤمنین و ملک زلفی کوتاه ساخته متروبی گردانیدند بیعت
 همین است رسم این گنبد گاه را . که کرد بآمد شداین زاد را
 یکی را در آورد بهنگامه تیزه یکی را زهنگامه گوید که خیر
 محمدجعفرخان و کدالوردی خان را برای ضبط چکله میوات که درجاگیر
 دارا شکوه بود مرخص فرمودند - بیعت و شش لک زبجه مع دیگر
 کوازمات مملکت محمد مراد بخش توانع نمودند - و بیعت و
 دویم رمضان داخل معتقدالخلافت شده در هوایی دارا شکوه فرود
 آمدند - محمد امینی خان را بخدمت میربخشی و تربیت خان را
 بصوبه داری احمدیر و خان زمان را بصوبه ظفر آباد ضمیمه قلعه
 داری مامور و منصوب فرمودند *

چندکلمه از برگشتگی ایام دارا شکوه می نگارند که چون نزدیک
 دارالخلافت شاه جهان آباد رسید از صدمه تعاقب فوج محمد
 ابرنگ زیب بهادر عالمگیر و ملاحظه محصور گردیدن بیرونها فرود
 آمده در گرد آوری مال و احباب تجمل پرداخته هرچه از مرکز
 پادشاهی و آنچه از خانه امرا توانست بدست آورده چند روز در
 انتظار رسیدن سلیمان شکوه که بعد از نزار شجاع در بهار پخته بادیه
 نوره دشت حیرانی و حیران بگرد بار خود بود و از آوازه تحلیف
 خلد مکان جرأت آمدن نزد پدر نمی نمود روز شنبه آورده بعد
 که دافعت اگر زیاده توقف نماید به پیچ قهر برادر گرفتار خواهد
 گردید با لشکر تازه که ده هزار سوار با او ملحق شده بودند مرحله
 پیمایی سمت پنجاب گریهید - و هر روز به سلیمان شکوه خطوط
 مشتمل بر تباهی حال خود و زود رسیدن او میفرستاد یا چاهیر

و انکسالیته نامه بگروندگان و حکام اطراف پنجاب و بلخی برآمده بود
و بعد نوشته روانه منی شد و مکرر عرض شده بر عذر میسر نیامدن
ملاقات از ناموافقت ظاهری و شکوه‌های چند آمیز هر دو برادر و امواتی
همراه نوشته بخدمت پدر ارسال داشتند و خاک مکان مکرر اراده
دیدن پدر و الا قدر بقصد معذرت و التماس عفو و تقصیرات که از
تقدیرات الهی و شومی برادر ناگهجا با اختیار بظهور آمده نمودند.
آخر چون دانستند که مرفعی اعلی حضرت طرف رعایت و ایمانیت
دارا شکوه غالب و راضی است و حرر شده اختیار بحکم قلم تقدیر
از خدمت گرفته مصیحت در تمنح عزیزت ملاقات پدر نامدار دانسته
پادشاه زاده محمد اعظم را مامور نمیکند که برای ملازمت و
خدمت بقاعه نزد جد بزرگوار رفته همراه تقرب خان و اسلام خان
بعضی پیغام معذرت آمیز رساند - پادشاه زاده بانصد اشرفی و چهار
هزار روپیه گذراند و صاحبقران ثانی بدل خوش و ناخوش محمد
اعظم را در بغل شفقت گرفته با انواع اظهار لطف اشک و بزبان
مرخص ساختند - و خلد مکان بتبیه تعاقب دارا شکوه پرداخته
پادشاه زاده محمد سلطان راضی فاضل خان خانسامان و جمعی
دیگر از پندهای پادشاهی در خدمت اعلی حضرت گذاشته اسلام
خان را همی هزار روپیه مرحمت فرموده اگالی بی پادشاه زاده نموده
در لکت روپیه و شفقت اسب پادشاه راضی عطا فرموده مقرب خان
را برای معالجه فردوس آبدانی گذاشته سه هزار اشرفی عطا کرد
نمودند - و بیست و دویم در میان از اکثر ابدان برآمده بهر کانی نظر
و تقصیرات توجه برادر - مخالف گردیدند - هر یک را با بفرغ و امیدوار که

هزار شکوه بیدست و یکم رمضان از شاه جهان آباد بر آمده روانه بهر
 گردید - محمد میراد بخش را بدست بخش لکا رود و در وقت و
 می احب با از طلا و مینا که فی الحقیقت همی حکم امانت داشت
 تواضع نمودند - خان دوران را از تغیر عید قاسم یار که از طرف دارا
 شکوه در قلعه اله آباد بود مقرر و مرخص ساختند - و فرمودند که اگر
 سید قاسم در سپردن قلعه اله آباد اطاعت نماید او را مستمال ساخته
 زود روانه حضور سازد و الا بمحاصره و تادیب او پرداخته در صورت
 ضرورت کومک طلب نماید - و سابع ماه رمضان بهادر خان کوکه را از منزل
 سلیم پور بطریق هر اول بدعاقب دارا شکوه بخصت فرمودند -
 خان خانان نجابت خان را روز عید فطر دو لک روپیه عطا فرمودند
 و دلیر خان که از همراه علیمان شکوه جدا شده بحضور رسیده بود
 باضافه هزاری هزار حوار و عنایات دیگر سرافرازی یافت و عهد اله
 بیگ واد علی مردان خان و اعتماد خان از نزد علیمان شکوه رسیده
 سعادت اندوز ملازمت گشتم مورد عنایات گردیدند *

شرح فرماتی که صاحبقران ثانی بعد مقید گردیدن

خفیه بمهابت خان که دران ایام در صوبه کابل

بود نوشته بزبان قلم میدهد *

عهد مخلصان مقیدت کیش مهابت خان بمهابت و توجهات
 پادشاهانه محظوظ و مباحی بوده بدانکه از نام ازگاری روزگار غدار
 و شتابت خرافان بدان کردار شنیده باشد که چه تم چشم زخم
 باین دولت پایدار رسیده و بی معادتان حرام خوار چه ملوک
 فاهنجار نمودند و می نمایند - چون فرزند مظلوم دارا شکوه بعد

تاریخ جهانگیری (۲۳۶)

از خدمت زاهد شهر هند درین وقت اجازت درستی استناد
 که نظام بر عظمی بعد فرجام دنیوی اینداخته جوانی نام رنگ
 باشد بغیر از آن خلف الصدوق مهابت خان یعنی مهابت خان
 فانی درین جهان فانی نیست لهذا دره دل خود را بر روی کار
 و اظهار آورده چشم داشت تدارک دارم و آن این است وقتی که
 خراجانیان بر جنت مکانی عرضه رنگ نموده بی اختیار ساخته
 بودند آن شیر بیده و غا از کجا تا کجا طی منازل نموده آن غفران
 پناه را از چنگال دیو حاران بر آورده در روی چنگ در اختیار خود
 داشته بر تخت سلطنت و سریر خلافت استقلال بکمال از مرئوس
 داده بود و این نیازمند درگاه الهی را از زاویه خمول و وادی
 محنت بر آورده بعد از قضیه آن رضوان منزلت بدار السلطنت
 آورده کسروا ساخت - الحال معامله از آن مشکل تر روی داده
 و شخصی که متکفل این امر خطیر تواند گردید بجز آن امیر
 با تدبیر سراپا شجاعت دیگری نیست - دارا شکوه سن بلاهور
 می رسد از خزانه در لهور کمی نیست و آدم و امپ در کابل
 و امر و مثل مهابت خان که زمانه از مهابت او در تزلزل و
 سرداری همچون شاه جهان منزوی باشد غرابت دارد - همین که آن
 شیر بیده تهوری با لشکر آراسته تربیت بکند و جلوریز بلاهور
 رسیده بدهد و رفاقت دارا شکوه بابا برداشته بمقابله و جزای اعمال
 هر دو با برخوردار بپردازد و صاحبقران فانی زندانی را بر آورد
 به بید که نام نیک به از گنج قارون و مناصب و مراتب دنیوی
 درین چه قدر حاصل خواهد شد

که ملوک بدارت ملکش در زمان ماغب نمودند و اندر بی ماغبند فائده ندادند
و بی ماغب با مردم معدود که در خلوت برادر میرفت روزی یکی از
ویش مفیدان به عمر که از مقربان قدیم الخدمت بود و بصیادت
و صلاح و خصال نیکه شهرت داشه وقت سوار شدن بقصد رفتن
فرز برادر التماس نمود که در خواب من کمتر خلاف تعبیر مقبران
راه یافته مگر در عالم رویا آنچه مشاهده کرده ام دلالت بر ندامت
امتماد عهد و پیمانی که بنیان آمده می نماید - محمد مراد بخش
این معنی را محمول بر اقوال خوش آمد گویدان نموده از او روگردانده
طرف خواجه شهباز که او نیز درین باب زیاده از دیگران زبان
بصیحت می کشاد متوجه شده گفت که چنین کلمات لایذنی
گفتن و شنیدن مانده اختلال محبت و قرار عهد می گردد - القصة
چهارم شوال که بمنزل متهرا بیعت گروهی عرفی اکبر آباد رسیده
مقام فرمودند اول روز محمد مراد بخش را بحسن تدبیر که تقدیر
بران موافقت نمود و بذکر تفصیل آن نمی پردازد و منگبر ساخته
زنجیر بپا انداخته همان شب چهار حوضه فیل پرده دار بشهرت
چهار طرف مرتب ساخته همراه هر کدام فوج بایک دوسر در نامی
مقرر کرده خیلی که بقاعه سلیم گده همراه شیخ مهر و دلیر خان
روانه نموده بودند دران حوضه آن محبوس مجبور را نشانده فرستادند -
این احتیاط برای آن نموده بودند که بران حوضه که آن محبوس
چینه بده را نشانده اند مغایه و دیگر هواخواهان محمد مراد بخش
غلو نیارند و تمام خزانه و کارخانجات که دام و درمی بجانده تاراج
نرینت بصیاط در آورند

سده ۱۰۹۸ (۱۰۹۸)
 بگذاییم شایسته بشمار مرگ و کذا آنچه نتوان بهمه شیر کرد
 ابراهیم خان رکن علی مردان خان و سید فیروز خان بارهه که زانوقت
 هتتمه مرگ بخش نموده بودند باعلی تپی خان نوکر قدیمی محمد
 لسان بخش آمده ملازمت نمودند - بعد نزدیک رسیدن نگاه جهان
 آبک بعرض رسید که چون راجه تودرمل کانی که مقصدی محال
 مخالفه سرکار سهرنگ بود از شهرت رسیدن دارا شکوه خزانه که موجود
 داشت در مواد مواضعات غیر معلوم مدفون ساخته خود باقدری
 زر که توانست همراه گرفته طرف جنگل هوالک فرار نموده بود
 دارا شکوه که به سهرنگ رسید براهنامهائی زمینداران که آنها را گرفته
 تهدید کرده خزانههای مدفون را بتصرف در آورده و هر جا از آب
 پنجاب عبور می نماید کشتیها را شکسته و سوخته و غرق ساخته
 پیشروین و دارا خان را با چند هزار سوار برگذر آب تلون که
 معبر قلب مشهور است گذاشته و آب دریاها زربطعیان آورده - و
 نیز مسموم گردید که دارا شکوه بعد رسیدن بلاعور قریب کروز روید
 خزانه آنجا را باکار خانجات پادشاهی و امرای حضور مضبوط
 آورده در فرام آردن حظه او اعیان جنگ می کوشد
 از شنیدن این خبر به داخل شدن قلعه دارالخلافه نپرداخته
 کوزدهم شوال گزار باغ آخر آبک که الحال بیابان شالا مار اشتهار باله
 منضوب خیام فرمودند و بهادر خان و خلیل الله خان را باجمعی
 از امرای کار طلب بطریق هنراول بتعاقب دارا شکوه مریض نمودند
 کروز دوازدهم سده هزار و شصت و هشت روز جمعه بعد از ادای
 فکار رسامعت معهود و طابع معهود که چون نیر اعظم در خانه دهم

ناله کبیر پادشاه

(۳۰)

سنه ۱۰۶۸

ریاضت جلوه گر بود بی آنکه بسکه و خطبه بردارند بلانی جهان
 جلوس گذاشته سرپر آرای مملکت پر وصعت هلدومندان بهشت
 عشان گزیدند و هظظه شان یانه و صدای گوس و کزنا در گنبد
 عذر گون گردون پیچید و ندای تهنیت از زبان جن و انس و مملکت
 بگوش و انیان رسیده
 چو غله بزین بزم آرامند • برقص آسمانها رجا خاستند
 در عیش جاوید کردند باز • بر امشگری زهره برداشت حال
 بچو گل عالمی را ز عیش و طرب • فراهم نمی آمد از خنده لب
 همه سلاطین و امرای نامدار نذر و نثار گذراندند و طبق طبق زر و
 گوهر بر فرق آن پادشاه خجسته اختر نشانند و خرمن خرمن زر
 سرخ و سفید بار باب طرب و حاجت و صلحا و شعرا بانعام و
 بخشش در آمد و دامن آمال و آمانی مستحقان و صاحب کمال
 از خزانه مکرمت و احسان مالامال گردید - از جمله تاریخها که
 صاحب طبعان یافته بودند تاریخ اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اوبی
 الامر منکم پسند افتاد و تاریخ شهنشاه فلک اورنگ - و سزاور سریر
 پادشاهی - نیز یافته اند و دیگر آنچه لازمه رحم سرپر آرایان
 می باشد از لقب و خطبه و سکه و عنایات که بسلاطین و امرای
 قدر و نزدیک بعمل باید آورد جلوس ثانی موقوف داشتند - پادشاه
 زاده محمد اعظم را تحلیم ده هزاری چهار هزار مولو فرموده
 عطای نقاره و دیگر مراتب معزز ساختند و بطلیل الله خان حکم
 دادند که بسرعت خود را رسانده مزاحمت فوج دارا شکوه را از
 ظهور میندرهانی برداشته کشتیها را بنصرف خود در آورد و معبر قابل

سنه ۱۰۹۸ (۴۱) عالمگیر بادشاه

عبور بدست آوردند در آنجا کشتیها را جمع سازد - درینوقت بعرض رسید که سلیمان شکوه از آب گنگ عبور نموده قصد دارد که از راه هر دو راه خود را نزد پدر برگزیده اختیار برساند - امیر الامرا در لودی خان و فدائی خان کوه مامور گردیدند که خود را بطریق پلغار رسانیده هر راه سلیمان شکوه بگیرند - هفتم ذی قعدة پیش خانه طرف اهواز زان فرموده شیخ میر و ولدوله خان و غیره چند امیر کارزار دیده را پیشتر روانه ساختند و خود بدوامت کوچ فرموده نتیجه تعاقب دارا شکوه گردیدند - جعفر خان را از اصل و اضافه شش هزاری پنجهزار سوار نموده بصوبه مالوا ضمیمه وزارت بطریق نیابت مقرر فرمودند - چون ابراهیم خان پسر علیمردان خان استغفای منصب نموده بود پنجهزار روپیه در ماهت نمودند - در منزل کرنال از عرضه داشت بهادر خان و دیگر امیران بعرض رسید که فوج خصم که بر سر معبرها بود گوشمال یافته برخاستند و لشکر پادشاهی بفراغ عبور نمود - درین اوان منتهیان بعرض رسانیدند که سلیمان شکوه بسروحد هر دو راه رسیده از خبر تعیین سر لشکران شیرشکار فاچار راه ادبار کوهستان سری فکر اختیار نمود و از زمینداران آن طرف توقعی که داشت در همراهی بظهور نیامد و اکثر از همراهان او جدا گشته روانه حضور شدند و زمیندار سری فکر را تکلیف نمود که مردم زیاد از خود جدا نموده خود باعیال و مال تنها دران کوه بسر برد و همراهان او که همگی از پانصد سوار زیاده نمانده اند مصاحبت در توقف دران مکان نداده از آنجا طرف اله آباد بر آوردند - باقی بیگ که مخاطب به بهادر خان و اتالیق او بود نیز به سبب

هارون مدنی به اله آباد نرسیده با جمعی دیگر از وجدان شده بیادیه
 خدمت رسانیدند و پیمان شکوه از آثار و اثرگون آفتابین نقش سواد
 هزار خود بود که درین وقت زیاد از حد سوار با او نمائند بود باز
 ظهور را نزد زمیندار سری نگر رساند صلین راه که عبور او بزرجاگیر
 بیگم ساخته قدسیه افتاد دو لک روپیه بقصدی از کوروی محال
 بیگم گرفته خانه او را نیز غارت نموده مقید ساخته با خود گرفته
 آشرفکار بقتل رساند - و باقی مردم نیز ازو جدا شدند سوای محمد شاه
 کوکه و چند نفر شاکر پدش و خدمت محال دیگر با او نمانده و
 زمیندار سری نگر بطمع زر و جواهر همراه او بالای قلعه برده مثل
 محبوبان نگاه داشته بعد عرض بامیرالامرا که برای سد راه او
 گردیدن تعیین فرموده بودند حکم رفت که فوج همراه بحضور روانه
 ساخته خود را بمستقر الخانسی نزد محمد سلطان رساند - دیگر
 معروض گردید که دارا شکوه بعد از رسیدن لاهور در گرد آوری سپاه
 و جذب قلوب سکنه آن طرف میکوشد و بزمینداران و فوجداران اتمت
 نامه با عهد و پیمان نوشته لشکر فراهم آورده و ازین قافل بیت
 کسی را که ایزد کند یاری • که آرد که با او کند داوری
 زندانند آن توان ستم بخت را • نشاید خرید انسر و تخت را
 و ظاهر گردید که فریب بیعت هزار سوار با او جمع گشته و خط
 و عهد نامه باظهار اتحاد و تذکار قسم کلام الله در باب کشور تازی
 که بعد فتح یاقین مرخص و عالم ستان بر او افتد ملک میان هم
 قسمت نمایند نزد شجاع ارسال داشته بود شجاع بعد رسیدن آن
 عهد نامه پراز آسمانه و آسمون فریب خورده با وجود که قبل از آن

از طرفت ملک مکان نیز تسلی نامه پر از ذکر نعمت و پیمان بنام صحنه
 شجاع رسیده بود آن خام خیال بفکر فراهم آوردن لشکر و تهیه روانه
 شدن بمسند دارا شکوه پرداخته از جهانگیر نگر با سپاه آراسته و
 توپخانه عظیم برآمده - و نیز مسدوع شد که دارا شکوه مکر بواسطه
 که در لهور چکن جلوس ترتیب داده بلجرامی سکه و خطبه خود را
 بلند آوازه سازد از صدمه دیدبند تیغ محمد اورنگ زیب بهادر
 پادشاه میسر نیامد و امیداران و فوجداران با نام و نشان از شنیدن
 اخبار برگشتگی ایام بدفرجام دارا شکوه و امداد طالع پادشاه گردون
 شکوه بدرنگر شدند - راجه حسونت که از مقابل پادشاه عازقراز
 اختیار نموده خود را بوطن رسالده بود از آنکه بعضی زنان را خصوص
 زنان راجپوت را زیاده از مردان غیرت می باشد که بهمان سبب
 در زندگی عذاب ناربرعار اختیار می نمایند زن کلان او که دختر
 راجه چترسال بود شوهر را مطعون ساخته ترک همجواری با او
 نمود و اکثر در وقت کلمه و کلام زبان بر طعن و کنایه های ملالت
 انجام آشنا می ساخت چنانچه از زبان زن او درباره راجه حکایات
 طعن آمیز زبان زد جمهور گردیده قلم را بتحریر تفصیل آن راجه
 نداشته به تسطیر حاصل کلام می پردازد - راجه از شنیدن طعن
 بجان رنجیده و دل از خانه و وطن کنده برای شفاعت جرائم گذشته
 عریضه مصحوب و کلامی مقربان درگاه ارسال داشت بعد پذیرائی
 یافتن رو ببارگاه عرش اساس آورده سعادت اندوز ملازمت گردیده
 مورد عنایات خلعت و نیل و شمشیر و چمدن و بحال فرمودن
 مینصب بکمی سوار گردید - درین اوان خیر رسید که دارا شکوه

صاحب متفرق شدن لشکر تازه فراهم آمده و تزلزل آمدن تروج
 دنیا به سبب پادشاه در آن زمان با چند جهان هزار سال و قدری توپخانه
 باه تپنده و ملتان بطریق غرار اختیار نموده دارد خلی را بر سر معبر
 راه پادشاه گذاشته که تا مقدر چند روز سر راه لشکر ظفر انجام
 داشته بعد کشتی را سوخته و غرق ساخته خود را با او رساند. و معا
 معروض رسید که ظاهر خان با دیگر بندگان پادشاهی خود را بدهور
 رساند بضبط ملک و مال که بعد از تصرف دارا شکوه مانده
 پرداخته. و راجه راجو با زمیندار عمده آن دیار از دارا شکوه جدا شده
 فرز راجه جیسنگه و خلیل الله خان آمده پیوست او را روانه حضور
 ساختند. بعد عرض معظم خان عرف میر جمعه را که مصلحت در
 دولت آباد مفید ساخته بودند برای خلاصی و روانه نمودن او
 پادشاه زاده محمد اعظم نوشتند. و راجه جسونت را که برای بحال
 نمودن خطاب مهاراجه التماس او بدرجه قبول نیفتاده بود و از
 وفات او خاطر جمعی حاصل نبود برای محافظت دار الخلافت
 شاه جهان آباد مرخص فرمودند. پنجم فی الحجه از آب ستلج عبور
 واقع شد اما بسبب میسر نیامدن کشتی و بستن پل که لشکر
 بتصدیق تمام بهر روز گذشت ده مقام نمودند و بعد از عبور دریا اکثر
 اسباب و کارخانجات زیان را همراه پادشاه زاده محمد اعظم کمریده
 بدهور مرخص فرمودند داده خود با سرانجام ضروری ملک بار
 گشته بتعاقب دارا شکوه رایت ظفر آیت برافراشتند. و راجه جیسنگه
 را که از مدت یک سال وفات اختیار نموده بکمال بی سامانی
 بهیستت باسر می برد بوطن مرخص نموده و بکوچه های طولانی

این مخالفت منی فرمودند که در این طوق برفق رسیدند و دارا شکوه بعد از سه روز ملتان توجت نورزیده و دولت پهلوی تارفت پیکر گریه و روز بروز در جمعیت او تفرقه راه می یابد خزانة و بعضی شهاب دارا شکوه که همراه فیروز حیوانی بوسر گشتی دریا رسیده بود حاجی خان بلوچ خرد را تشافه پارا را غارت نموده باقی را که نتوانست گذاشته رفت - از شنیدن این خبر امیر منزل حکم شد که برای تخفیف تصدیع لشکر منزل کوتاه می نموده باشد - اوائل محرم [سنه ۱۰۹۹] نزول آیات گذار آب راری متصل ملتان واقع شد خلیل الله خان و غیره که تعاتب دارا شکوه داشتند همراه غیرت خان و غیره دوسه امیر نامدار از همراهان آن سرگشته وادی حیرانی آمده ملازمت نمودند و هر یکی مورد عنایات گردید - شیخ میروصف شکن خان را باجه می برای تعاتب دارا شکوه مرخص فرمودند - شاه نواز خان را که بتقاضای مصلحت در قلعه ازک برهان پوز نگاه داشته بودند حکم خلاصی از رهطای صوبه داری احمد آباد باضافه هزاری هزار سوار مع خلعت نمودند *

شنیدن خبر اراده محمد شجاع و مراجعت و توجه

فرمودن از ملک پنجاب

چون از نوشتجات اخبار نویسان شرقی خبر روانه شدن محمد شجاع با بیست و پنجم هزار سوار و توپخانه جهان آشوب از بنگاله بقصد پیکار بادشاه ظفر نصیب مکرر معرض گریه اول بفکر امتیصل آن برادر بدعائیت پرداختن صلاح دولت و صواب دید مصلحت دانسته در ازدهم محرم عنان ترچه از تعاتب دارا شکوه طرف دار الخلافت

منظور داشتند کوچ بکوچ بلاهور رفته و قیل سواره از شهر لاهور
گذشته سوزانده و در قلعہ نمودند در باغ فیض بخشش فرمودند - صلح
معموم از لاهور طرف دار الخلافه کوچ فرموده چهارم ربیع الاول داخل قلعہ
شاه جهان آباد گردیدند درین اوان بعضی رسید که محمد شجاع به
همان رسید و رامداس قلعہ دار منصوب کرد و دارا شکوہ بنوچیب
لشاره اقلعہ را حواله مردم شجاع نمود - بهمین دستور سید عبدالجلیل
بازمه قلعہ دار چیتا پور و سید قاسم حارس الہ آباد با او پیوستند و
شهر و قلعہ را بدو واگذاشتند - از شنیدن این خبر به پادشاه زاده
محمد سلطان حکم صادر شد که امیر لاهور را در اکبر آباد گذاشته عازم
حضور گردد و باز فرمان بنام شاهزاده و ذوالفقار خان صادر گشت
که قلعہ اکبر آباد بوعدان از خان سپرده یک کرور روپیه و لک
اشرفی از خزانه اکبر آباد برداشته برفاقت پادشاه زده قبل از
رسیدن ما خود را بآله آباد رساند و بخان دوران که برای تسخیر
قلعہ الہ آباد رفته بود فرمان رفت که بافواج باستقبال پادشاه زاده
خود را رساند *

هفتم ربیع الثانی جشن وزن شمی سال چهل و یکم آراسته
گردید و بندگان دور و نزدیک بعطای خلعت و جواهر و دیگر
عنایات کامیاب گشتند و چندین هزار ارباب طرب و بینوایان
فخیرہ سالها افدوخند - چون خان خانان نجابت خان که از
بنی اعمام صاحب قران گفته می شد در هر دو جنگ ازو
قرودات نمایان بظهور آمده بود چشم داشت زیاد از حوصله
پادشاهان که ازو مشاهده می نمودند بر طبع مبارک گرانی می نموده

لهذا قبل ازین بیچند روز معصوم خان را که از مصاحبان و همدمان
 نجابت خان بود نزد او فرستاده پیغام نصائح آمیز ارشاد فرموده
 بفرموده معصوم خان از آنکه ما علی الرسول الا البلاغ و رابطه خلعت را
 نصیحت آن دانستند پیغام تند و تلخ را در خلوت بگذارش آورده در
 جواب او نعم آن در کلمه نصیحت آمیز از طرف خود نیز بی باکانه
 بی زبان آورد نجابت خان متحمل نگردیده شدیدی که بالای مسند
 او بود غافل بر کمرگاه او رسانده دو حصه ساخته بود بنابراین بعد
 عرض مغضوب و از منصب بر طرف و از مجرا ممنوع فرموده بودند
 بعد چند روز درین جشن از سر تقصیر او در گذشته بعطای خلعت
 و عفو جرائم و بحالی منصب سرافراز ساختند - و دادند خان که از نزد
 دارا شکوه جدا شده رسیده بود بعطای منصب چهار هزاری سه
 هزار سوار و دیگر عنایات سرافرازی یافت - هفدهم ربیع الاول از
 دارالخلافه کوچ فرموده رایت ظفر آیت طرف شرقی برافراشتند
 چون نزدیک اثاره رسیدند بوضوح انجامید که پادشاه زاده و ذوالفقار
 خان بموجب حکم نزدیک کهجوه رسیده انتظار ورود حکم ثانی
 برای مقابله می کشند - محمد شجاع نیز بعد از گرفتن سه لک روپیه
 بتعدی از سرافران بنام قرض از بنارس برآمده و حضور نام را
 که برای تسخیر جون پور روانه ساخته بود مکرم خان حارس جونپور
 بعد محصور بودن چند روز حوصله باخته برآمده بشجاع پیوست
 درین ضمن میر ابوالعالی که بتقاضای مصلحت چند روز بشجاع
 پیوسته بود وقت یافته بحضور رسیده بعطای سی هزار روپیه و
 منصب سه هزاری مع خلعت و فیل سرافرازی یافت - بعد زینارت

هزار قدمه از غیاث حضرت سید بدیع الدین صفت شاه مدار که هزار و پانصد
 خدمه آن درگاه عنایت فرموده کوچ نمودند - همین که بمنزل نزدیک
 کجوه مضرب خیام ظفر انجام فرمودند پادشاه زاده محمد سلطان
 شرف اندرز ملازمت گردید - و در همین مکن میمنت نشان معظم خان
 که از راه دور مسافت بعیده دکن را بهای آزادت و رسوخیت بطریق
 بلغار طی نموده با سامان جنگ خود را رسانده بود جبهه ساری
 ملازمت گشت رسورد عنایات بی پایان گردید و بتجویز معظم خان حکم
 فوج بندی فرمودند چون معظم خان چریده که ساری مصالح جنگ
 املا اسباب تجمل همراه نداشت بحضور رسیده بود چند اسب مع
 دو فیل و خیمه و دیگر ما محتاج مرهمت نمودند - هراتی بنام پادشاه
 زاده محمد سلطان مقرر فرموده سید مظفر خان باره و سید نجابت
 خان باره و ارادت خان و بیر سنگه را تهور و تزلزاش خان را در رکاب
 پادشاه زاده تعیین نمودند - و ذوالفقار خان را با چند امیر نامی
 مقدمه الجیش پادشاه زاده قرار دادند و راجه جسونت با بعضی
 راجهای تهور پیشه طرز بر نغار مامور گردید و سپاه پادشاه زاده
 محمد اعظم را مع خاندوزان و مراد خان و جمعی از امرای کارزار
 دیده در جرنغار مقرر فرمودند و اسلام خان و احتشام خان را با
 چندین از مبارز پیشکن کار طلب طرح فوج قرار دادند - و چند اولی
 بخواص خان و اخلاص خان و جمعی از احدیان و افغانان نیز جنگ
 قرار گرفت و معظم خان را با محمد امین خان پسر او و بعضی
 عقیدت کیشان جان نثار همراه فیل ساری خاصه در قول مقرر
 نهادند - و فیلان کوه پیکر گردون شکوه فوق آهن را با اسلحه و پراق